9D4T

«Aquesta escola és pionera al Gironès en l'ús d'eines que fomenten el que podríem anomenar l'slow-educació»

Vaig assistir a una taula rodona organitzada per l'AFA de l'escola 9d4t de Quart. Aquesta escola és pionera al Gironès en l'ús d'eines que fomenten el que podríem anomenar l'slow-educació. Aquesta «educació lenta» no té res a veure amb un endarreriment de l'evolució dels menuts, sinó amb com es cou la seva educació. Acostumats a un sistema relativament encotillat i víctima massa sovint dels canvis polítics, la seva proposta aposta per una evolució guiada però molt més natural de les habilitats de cada nen i nena. Fomenta l'autonomia personal, el compromís dels alumnes, l'experimentació i l'autocorrecció.

La taula rodona va posar en evidència també que, com van poder argumentar professionals molt qualificats, el sistema educatiu català ha patit els darrers anys una evolució vocacional que permet mirar amb optimisme el futur de l'arrel del país que és l'educació. Cada cop queda més clara la divisió entre els docents que són amants de la seva feina i els funcionaris que de la seva feina estimen els privilegis. Els primers prioritzen les emocions i sentiments de la mainada abans que les de la seva nòmina. Així que, deixeu-me ser egoista i dir: d'acord, accepto l'optimisme.

Però no em conformo. Perquè voldria veure els resultats d'aquesta revolució educativa en el material amb què es construeix la nostra ciutat. Què passaria si els nostres polítics, agents socials, jutges, empresaris i treballadors del sector públic tinguessin una formació de qualitat que fomentés la seva autonomia de criteri, el compromís amb el territori; que els fes tocar amb els peus a terra perquè coneguessin de primera mà les preocupacions dels gironins i de les gironines i que, sobretot, fossin nobles en l'autocorrecció I què passaria si no només ho exigíssim als que ens lideren i senzillament optéssim tots i totes per assolir l'excel·lència com a persones.

Per què en comptes de mirar-nos tant el melic no optem per la formació contínua de la nostra consciència, el nostre cor i les nostres emocions? Ara deixo de ser optimista per convertir-me en idiota, oi?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/15/9d4t/814774.html?utm_source=rss